

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Kopi til:
Folketingets Skatteudvalg

Vedr. forslag om korrektion af Skatteforvaltningslovens § 33, stk. 7 i forbindelse med behandling af L 212 om ændring af Skatteforvaltningsloven og forskellige andre love

Det fremsatte lovforslag L 212 handler i al sin væsentlighed om en ændring af klagestrukturen på skatteområdet. Imidlertid fremgår det af lovforslagets bemærkninger, at man samtidig retter nogle fejl der opstod ved de lovændringer man foretog på ejendomsvurderingsområdet i efteråret 2012 – herunder fejl i genoptagelsesbestemmelserne.

I den forbindelse skal jeg gøre ministeriet opmærksom på, at der ved lovændringerne i efteråret er sket en u hensigtsmæssig udformning af Skatteforvaltningslovens § 33, stk. 7, som efter min opfattelse bør korrigeres i forbindelse med det nu fremsatte lovforslag.

Bestemmelsen handler om den skattemæssige virkning, såfremt der gennemføres en genoptagelse efter § 33, stk. 3. Bestemmelsen er sålydende:

”Stk. 7. Genoptagelse efter stk. 3 tillægges skattemæssig virkning for vurderinger foretaget efter det tidspunkt, hvor genoptagelsen finder sted, medmindre genoptagelsen er til ugunst for ejeren og ejeren vidste eller burde have vidst, at den genoptagne vurdering er foretaget på et fejlagtigt grundlag. I så fald tillægges genoptagelsen skattemæssig virkning fra tidspunktet for den vurdering, der er blevet genoptaget”.

Af lovforslagets bemærkninger til bestemmelsen fremgår:

”Ved ekstraordinær genoptagelse (dvs. genoptagelse efter udløbet af den ordinære genoptagelsesfrist) bortset fra ekstraordinær genoptagelse på grund af praksisændringer foreslås det i stk. 7, at genoptagelsen som hovedregel skal have fremadrettet skattemæssig virkning – dvs. virkning for vurderinger foretaget efter det tidspunkt, hvor genoptagelsen finder sted. Dette skal være tilfældet, uanset om resultatet af genoptagelsen er til gunst eller til ugunst for ejendommens ejer”.

Det synes åbenbart, at det har været den grundlæggende hensigt, at genoptagelsen som hovedregel skal have skattemæssig virkning fremadrettet.

Begrebet ”genoptagelsen” er imidlertid ikke nærmere defineret i tidsmæssig sammenhæng og det er derfor ikke klart, om der ved bestemmelsens udformning er tænkt på tidspunktet for genoptagelsesansøgningen eller på tidspunktet for den faktiske genoptagelse, men en direkte ordlydsfortolkning kan kun føre til, at ”genoptagelsen” i tidsmæssig forstand er det tidspunkt, hvor genoptagelsen faktisk foretages af SKAT eller klageinstanserne.

Det er umiddelbart også sådan SKAT synes at fortolke bestemmelsen, idet det i den juridiske vejledning afsnit A.A.8.2.4 af SKAT er anført, at den skattemæssige virkning indtræder ved den første vurdering efter genoptagelsen er gennemført.

Med sagsbehandlingsperioderne på vurderingsområdet i SKAT, der de sidste 10 år har været underlagt en stor sagstilgang, er det normalt at der går flere år, før en anmeldt sag kommer under behandling og der

eventuelt som følge heraf gennemføres en genoptagelse af tidligere vurderinger. Sagsbehandlingstiden er desto meget længere, hvis sagen ankes videre i det administrative klagesystem.

Hvis der først gives skattemæssig virkning fra den første vurdering efter genoptagelsen er gennemført, så er den skattemæssige virkning for grundejeren helt afhængig af, hvor hurtig eller langsom SKAT er i sagsbehandlingen.

Hvis der eksempelvis begæres genoptagelse af vurderingen af en ejerbolig i dag den 2. maj 2013 og SKAT træffer afgørelse i sagen to et halvt år senere den 2. november 2015, vil det med den nuværende udformning få skattemæssig virkning i 2019 (vurderingen 1. oktober 2017 er første vurdering efter genoptagelsens gennemførelse). Det vil sige, at der vil gå næsten 6 år fra fejlen påpeges, til det får skattemæssig virkning.

To et halvt års sagsbehandlingstid i eksemplet ovenfor er kortere end de nuværende gennemsnitlige sagsbehandlingstider.

Denne forsinkelse i den skattemæssige virkning på grund af sagsbehandlingstid har næppe været hensigten med bestemmelsen, der alene sigter mod at give den korrigerede fejl fremadrettet virkning i skattemæssig henseende. Det ville da også være stærkt betænkeligt i retssikkerhedsmæssig forstand, hvis en borger i 2013 påpegede en fejl og det først fik skattemæssig virkning mange år senere og helt afhængig af myndighedernes tilrettelæggelse af sagsgangen.

Vi foreslår derfor, at bestemmelsen som minimum præciseres således:

*”Stk. 7. Genoptagelse efter stk. 3 tillægges skattemæssig virkning for vurderinger foretaget efter det tidspunkt, **hvor anmodningen om genoptagelse fremsættes**, medmindre genoptagelsen er til ugunst for ejeren og ejeren vidste eller burde have vidst, at den genoptagne vurdering er foretaget på et fejlagtigt grundlag. I så fald tillægges genoptagelsen skattemæssig virkning fra tidspunktet for den vurdering, der er blevet genoptaget”.*

Vi vil i øvrigt benytte lejligheden til at gøre opmærksom på, at der ikke synes at være nogen grund til, at den skattemæssige virkning skal være afhængig af, om der sker genoptagelse efter § 33, stk. 1 eller § 33, stk. 3. Det burde ikke være af betydning for den skattemæssige virkning, om der er tale om korrektion af en ældre eller nyere fejl. Alle tidligere genoptagelsesregler ses da også at være tillagt skattemæssig virkning svarende til bestemmelsen i stk. 1, der også er i overensstemmelse med den tidsmæssige udstrækning i forældelsesloven.

Desuden har den fremadrettede virkning den betydning, at det i nogen tilfælde bedre kan svare sig for en borger at indgive en ordinær klage efter § 38 end at begære noget genoptaget efter § 33, stk. 3, da virkningen vil indtræde væsentligt hurtigere ved en ordinær klage. Det forekommer besynderligt og u hensigtsmæssigt, at man bliver bedre stillet ved at lave en ordinær klage, som jo ikke stiller samme krav som til genoptagelse, end at begære og modtage en ekstraordinær genoptagelse af sin vurdering.

Vi vil derfor opfordre til, at man i forbindelse med mine ovenstående bemærkninger om § 33, stk. 7 tillige overvejer, om der i stedet bør gives skattemæssig virkning i samme omfang, som hvis sagen var genoptaget efter stk. 1.

Med venlig hilsen

Christian Gommesen-Byrjalsen
Chefjurist